

sahetseda, sest ta oli lable ja heasüdamega hingelarjane. „Tema mahe heal ja vebme läst walas konfistoriumi walju sõna peale pühmuse ja õiguse helsi.“ Mõnda tunnistas ajaleht „Postimees“. Linnawolifogude walimistes wõitsiwad Vääänemere tubermangudes pea igalpool Satslased. — See oli hiilgaw wõit.

Heidame piltu fa maailma politikasse. Siin näeme, et Wene wabavusellumine oma laeneid fa üle piiri wissas ja teistes riikides rahwad liituma vanni. Persia riik sai omale selle tagajärvel uue põhjusseaduse ja varlamendi, ja vana vägivalla walitsus heideti tolisambriisse. Terwe Persia hõislab nüüd ja veab röömupidustid selle suure sündmuse pärast. Üsugi 500 miljoniline Hiina on õrstanud ja lubab 10—15 aasta joosul uut riigisorda luua ja vana asemele vanna, senni aga oma alamatele aega anda ennast uue riigitorra vastumõtmiseks taqwatada ja ette walmistada. Ka muual maailmas on õrksamist märgata. Ees Wene-Japani sõda teinud föididel filmid lahti!

Wahutaw ja vurstaaw rahwaste meri virutas oma ähvardawaaid laeneid saugele üle fallaste, aga fa emakene maakera vurstaas mõõdalainud aastal mitmes sohas sole-daste tuld wälja ja hõvitab 5. aprillil Põhja-Amerikas suure San-Franzisko linna 14. wäikeste linnakesega maa pealt. Linn hõttas torraga 36. sohast põlema. 300 tuhat inimesi saiwad peawarjuta. Kesk suudab seda häda ja wiletsust kirjeldada! — Ka Wesuvi mägi puretas tuld, ja maavärisemised siin ja seal paniwad miljonid wärismata, mõnda et wagad juba maailma otsa arwasiwad tulema. Hirmjad marituuled maailma merede peal sünntasiwad otsata lahus, inimesi ja rahwaste varandusi ära neeldes ja mere põhja mattes.

Tõdeste, mõõdalainud aast 1905/6 on suur oma sündmuste poolest ja jäab maailma rahwastele unustamataks.

Hamba arst.

Kate taewase Isa pääwa-warast, see on niisugust inimest, kes mõõda maad ilma hulluwad, oma tollist aega mahtimise ja tühja lobisemisega raiksawad ja midagi head ei tee, oliwad kord suures limbatises: raha otsas, tööt tühki, riide hilp fa juba lagunemas. — mis nüüd teha? Nad teadsiwad füll, mis neil tarvis oli, aga ei teadnud

mitte fusi wõtta. Oliwad palju fainud, mõnda näinud, ja et maailmas illa enam felmust ja koerust fui truuust ja õigust leitalse, siis oliwad fa nemad enam musta fui walgele öppinud; pealegi 'ep olnud nemad mitte lamba, waid rebase sugu mehed, ja mehed les mõistsiwad fa musta walge peale vanna.

„Kas tead?“ ütles üls, „mis see norutamine aitab? Tõõd teha meie ei wittst, ja palmed teha, — olgu see „palverahwa“ ast; ning see aeg, kus Jumal Israeli lastele taewast leiba maha wissas, on ammu mõõdas, seepärast peame ise fatusma tuida läbi saame. Onnets on see aeg, kus õnnis wanaisa Metusalem alles elas, fa ammu mõõdas; ilm läheb issa hädisevaks ja wiletsamaks, netsefed lapsed larjuwad juba hamba walu; tohtrid ja rohitsejaid on nii waga tarvis, et — tsääraniis Pastla-ju Mustakuuemaal — ju wanad pool vimedad memmed ja üksna vimedad tüdrufud arsti nime lundwad, posisewad ja lossiewad, lahetalgaid ja neljakalgaid ühest ja teisest otsast tõsiwad: misspärast siis meist fa mitte tohtrid ei wõi saada? Igauhe oma usi peab teda aitama.

„Wõib füll olla，“ vastas teine, „aga mina mõistan rohitsemisi ja arsti ametit niisama palju, fui röhlja prantsuse-keelt. Terwedele oleksin ma füll arst, aga mitte halgetele.“

„No jaab! seda ma tahsin. Meie jääme hamba artiks ja müümme hamba rohtu neile, fesse hambad weel mitte ei waluta. Hamba walu tunnewad mitu ja tartwad lõid, meie laup läheb hästi ja meie elame jälle fui mehed.“ Mõnda nemad rääkisivad.

„Kuulge nüüd tuida need faks telmi oma rohtu tegiwad ja mütüsivad. Nemad terjasiwad vere üste taga leiba, mis nad mitte lõhu täitmiseks, waid rahwa petmiseks pruulisiwad. Oli neil hea loiti täis lannikid läes, siis lõifasiwad siu seest wälja ja niisutasiwad seda ära, et temost dige siltset taignast wõisiswad fösfuda, ja fesk taignast weeretaisiwad nemad suur bulk erne tera suurust kuulisefi, mis nad wiimais weel niisultkuuwa loi vuru sees weeretafid, et need leiwa kuulisefed loguni koldse apteeli rohu karwa saiwad. No mis nüüd weel? Nüüd otsiwsad Juudi läest mõne serjatud koplaka eest tollast ja punast paberit — fesk ilus tarw eht nágu peab iga pettuse juures aitama; seda paberit lõifasiwad nemad fakli ja mässisiwad omad rohu kuulid, illa 5 ja 6 tera tollu, finna sisse. Kui lõid walmis oli, siis läts teine ees ühte förtsi, kus palju laada